A°. 1933. N°. 89.

PUBLICATIEBLAD.

VERORDENING *van den 30sten Augustus 1933, houdende nadere voorzieningen betreffende de betaling van geldboeten en van het geldelijk bedrag, waarop verbeurdverklaarde voorwerpen bij de uitspraak geschat worden.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMEND GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat nadere voorzieningen betreffende de betaling van geldboeten en van het geldelijk bedrag, waarop verbeurdverklaarde voorwerpen bij de uitspraak geschat worden, wenschelijk zijn;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad en gelet op de tweede zinsnede van art. 50 van het Regeeringsreglement van Curaçao, vastgesteld onderstaande verordening.

HOOFDSTUK I.

In het Eerste Boek van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao worden de volgende wijzigingen gebracht.

Artikel 1.

Artikel 27 wordt gelezen:

„Het bedrag der geldboete is ten minste vijftig cents en voor een minderjarigen persoon, die tijdens de uitspraak van het eindvonnis in eersten aanleg den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, ten hoogste negentig gulden, behoudens het geval dat artikel 41 septies, laatste lid, wordt toegepast.

De geldboete moet worden betaald binnen den termijn door den ambtenaar in wiens naam de tenuitvoerlegging van het vonnis geschiedt, te stellen.

Bij gebreke van volledige betaling binnen dezen termijn wordt de niet betaalde boete of het niet betaalde deel van de boete vervangen door hechtenis en ten aanzien van een minderjarigen persoon, als bedoeld in het eerste lid, door ter beschikking stelling van het Bestuur.

De duur der vervangende hechtenis is ten minste één dag en ten hoogste zes maanden; die van de vervangende voorziening in de opvoeding ten minste eene week en ten hoogste eene maand.

De maxima, in het voorgaande lid genoemd, mogen met een derde worden overschreden in de gevallen, waarin wegens samenloop, herhaling of het bepaalde bij artikel 46 het maximum van de geldboete wordt verhoogd.

Voor het geval, dat de geldboete in haar geheel moet worden vervangen door hechtenis of voorziening in de opvoeding, wordt de duur daarvan in de rechterlijke uitspraak bepaald. De duur wordt in geheele dagen, weken of maanden vastgesteld. Afgezien van het minimum van eene week voor vervangende voorziening in de opvoeding mag niet meer dan een dag voor elken halven gulden van de geldboete worden opgelegd.

Moet een gedeelte van de boete door hechtenis of voorziening in de opvoeding worden vervangen, zoo vermindert, behoudens de minima genoemd in het vierde lid, de duur van de vervangende hechtenis of voorziening in de opvoeding naar evenredigheid. Een gedeelte van een dag wordt als een geheele dag ten uitvoer gelegd.

De veroordeelde is ook nog na afloop van den termijn, bedoeld in het tweede lid, bevoegd door betaling van een verhoogd bedrag tenuitvoerlegging van vervangende hechtenis of voorziening in de opvoeding te voorkomen of, zijn zij reeds aangevangen, te stuiten. Dit verhoogd bedrag is gelijk aan het bij afloop van den termijn nog verschuldigde bedrag, vermeerderd met een tiende doch ten minste met een gulden. Betaling van een deel van het verhoogd bedrag vermindert het door hechtenis of voorziening in de opvoeding te vervangen bedrag naar evenredigheid.".

Artikel 2.

Artikel 27bis wordt artikel 28.
Het tegenwoordig artikel 28 vervalt.

Artikel 3.

Het slot van het eerste lid van artikel 31 wordt gelezen:
„Wat de geldboete betreft volgens den maatstaf in de uitspraak te bepalen.".

Artikel 4.

Artikel 36 wordt gelezen:

„Artikel 36.

Niet in beslag genomen voorwerpen worden, bij verbeurdverklaring, in de uitspraak op een bepaald geldelijk bedrag geschat.

De voorwerpen moeten in dit geval worden uitgeleverd, of de geschatte waarde moet worden betaald, binnen den termijn door den ambtenaar in wiens naam de tenuitvoerlegging van het vonnis geschiedt, te stellen.

Bij gebreke van het een en het ander wordt vervangende hechtenis of voorziening in de opvoeding ten uitvoer gelegd. De artikelen 27, derde, vierde, zesde, zevende en achtste lid, en 29 zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande, dat te allen tijde ook algeheele bevrijding mogelijk is door uitlevering alsnog van alle verbeurdverklaarde voorwerpen.".

Artikel 5.

In het eerste lid van artikel 62 wordt No. 3 gelezen:

"3o. de straffen van verbeurdverklaring van bepaalde voorwerpen worden voor elk misdrijf afzonderlijk en zonder vermindering opgelegd; de vervangende straffen van hechtenis of voorzieningen in de opvoeding mogen gezamenlijk de maxima, bepaald in het vierde lid van artikel 27, met niet meer dan een derde te boven gaan.".

Het tweede lid van artikel 62 vervalt.

Artikel 6.

Het tweede lid van artikel 64 wordt vervangen door de beide navolgende leden:

„De vervangende straffen van hechtenis of voorzieningen in de opvoeding mogen voor de misdrijven en overtredingen of voor de overtredingen gezamenlijk de maxima, bepaald in het vierde lid van artikel 27, met niet meer dan een derde te boven gaan.

De straffen van hechtenis, opgelegd als hoofdstraf, mogen voor de overtredingen gezamenlijk den tijd van acht maanden niet te boven gaan.".

Artikel 7.

In artikel 79bis wordt in plaats van „bedoeld bij artikel 36" gelezen: „ter vervanging van de uitlevering van verbeurdverklaarde voorwerpen".

HOOFDSTUK II.

In het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Curaçao worden de volgende wijzigingen gebracht.

Artikel 1.

In artikel 290, eerste lid, wordt in plaats van de woorden: „van boeten" gelezen: „van de niet betaalde geldboete of het niet betaalde deel van de geldboete".

Artikel 2.

De aanvangswoorden van artikel 290bis, eerste lid: „De geldboete" worden vervangen door het volgende: „Bij gebreke van betaling binnen den in artikel 286, tweede lid, bedoelden termijn kan de niet betaalde geldboete of het niet betaalde deel van de geldboete"; voorts wordt in plaats van: „kan worden verhaald" gelezen: „worden verhaald".

In artikel 290bis, tweede lid, wordt in plaats van: „bij niet voldoening" gelezen: „bij gebreke van volledige betaling".

SLOT- EN OVERGANGSBEPALINGEN.

Artikel 1.

Deze verordening treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen tijdstip.

Artikel 2.

De nieuwe bepalingen gelden vóor de strafzaken, waarin na inwerkingtreding van de verordening eindvonnis in eersten aanleg wordt gewezen.

Het voorschrift van het tweede lid van artikel 1 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao blijft daarbij van kracht, behoudens voor wat betreft:

1o. de regeling, vervat in het nieuwe tweede en achtste lid van artikel 27 van dat Wetboek;

2o. de overeenkomstige regeling, vervat in het nieuwe artikel 36.

Gegeven te Willemstad, den 30sten Augustus 1933.

H. SCHOTBORGH.

De Gouvernements-Secretaris,

GRONEMEIJER.

Uitgegeven den 5den September 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
GRONEMEIJER.